

[Finansministeren.]

faktisk Formuestigning paa 60 pCt., altsaa omtrent svarende til Prisniveauets Stigning. Ved Stigninger ud over denne Grænse stiger Afgiften ret kraftigt.

Foruden Afgiften paa Personer, der er Hovedafgiften, er der ogsaa en vis Stigningsafgift paa Selskaber og Foreninger. Den Formuestigning, der har fundet Sted i Aktieselskaberne, bliver ganske vist i Hovedsagen beskattet hos Aktionærerne, men det maa antages, at Kursstigningen paa Aktierne, som jo er skattepligtig hos disse Personer, gennemgaaende ikke giver det fulde Udtryk for den Formueopsamling, som er sket i Selskaberne, og en vis Tillægsafgift paa selve Selskabet er derfor foreslaaet. Den er for Aktieselskaberne relativt lempelig, idet Hovedsagen er Aktionærernes egen Afgift. Der er ogsaa her et skattefrit Beløb paa 20 pCt. af Basisformuen, dog mindst 35 000 Kr., derefter en Skala, som for Formuestigninger ud over 100 pCt. naar op paa 20 pCt. Men for mindre Formuestigninger er Afgiften kun ringe; de første 50 pCt. af Basisformuen beskattes saaledes med kun 5 pCt. For Andelselskaber og lignende Selskaber og Foreninger ligger Forholdet anderledes. Her er der ingen Aktionærer, der betaler en Hovedafgift. Hvis der findes Andelsbeviser, vil de normalt baade i Basis- og Slutformuen være optaget til Parikurs og viser derfor ingen Formuestigning. Derfor har man i disse Tilfælde lagt en større Afgift paa selve Selskaberne. Det skattefrie Beløb er kun 10 pCt. af Basisformuen, dog mindst 20 000 Kr., og den foreslaaede Skala er strengere end for Aktieselskaberne; den gaar saaledes op til 60 pCt. af den Del af de skattepligtige Formuestigninger, der overstiger 100 pCt. af Basisformuen.

Jeg har gengivet Hovedbestemmelserne vedrørende Formuestigningsafgiften. Ved Siden heraf er der foreslaaet udskrevet et Stabiliseringslaan paa alle Formuer, uanset om de er steget eller ej. Som Hovedregel udskrives dette Laan paa Grundlag af Formuen paa Sluttidspunktet, altsaa med visse Undtagelser det samme som for Slutformuen ved Stigningsafgiften. Skalaen er saaledes indrettet, at Formuer paa under 60 000 Kr. er fri; mindre Formueejere slipper altsaa helt. For Formuer mellem 60 000 og 80 000 Kr. udredes 5 pCt. af den Del af Formuerne, der overstiger 60 000 Kr. Derefter stiger Afgiften i Rater og slutter med 20 pCt. af den Del af en Formue, der overstiger 1 Mill. Kr. De Formuer, der er over 60 000 Kr., og som er steget med mindst 35 000 Kr., skal altsaa betale baade Stig-

ningsafgift og Stabiliseringslaan. For Stabiliseringslaanet udleveres der Obligationer, som er frit omsættelige. Den paagældende kan altsaa sælge og belaae dem. De er rente- og afdragsfri i 5 Aar, eller rettere indtil 15. April 1952. Derefter forrentes de med 2 pCt. p. a. og afdrages over en Periode af 40 Aar.

Det er imidlertid i § 30 bestemt, at den laanepligtige, hvis han foretrækker det, kan blive fri for at tegne Andel i Laanet mod til Gengæld at betale en Afgift paa det halve af det pligtige Laanebeløb. Man kan altsaa i givet Fald selv bestemme, om man vil udrede et Laanebeløb paa f. Eks. 20 000 Kr. eller betale en Afgift paa 10 000 Kr. Det maa som Helhed antages, at det er retfærdigt at sætte Afgiften til det halve af Laanebeløbet. Man maa nemlig skønne, at Værdien af de Obligationer, der udleveres de laanepligtige, i Øjeblikket vil være mellem 50 og 60 pCt. af Pari; man faar altsaa Vederlag for noget over Halvdelen af det betalte Beløb, men til Gengæld skal man betale Formueskat af de udleverede Obligationer og Indkomstskat af Renten af disse.

Det er altsaa en forholdsvis lempelig Ordning, der er foreslaaet for de Formueejere, der ikke har Stigning. Man maa imidlertid erindre, at de for det første ikke har haft Fordel af Krigstidens Udvikling, tværtimod, idet Formue-Købeevnen er faldet, og desuden kan man gaa ud fra, at disse Formueejere for en stor Del lider et Tab som Følge af Rentens Nedgang.

Om Afgiftens Betaling skal jeg kun nævne, at den forfalder i 2 Rater, henholdsvis 1. Januar og 1. Maj 1947, med sidste Betalingsfrist i begge Tilfælde 1½ Maaned senere.

For at lette Betalingen og hindre Uro paa Kapitalmarkedet er det fastsat, at Afgiften skal kunne betales ikke blot med Kontanter, men ogsaa med Obligationer, herunder baade Stats-, Kredit-, Hypotekforænings- og Kommuneobligationer m. v. og, som nævnt, bunden Opsparing. Denne sidste modtages til Parikurs, medens Obligationer i øvrigt modtages til Kursen pr. ultimo December 1945. Det er saa Meningen, at Staten saa hurtigt, det kan ske uden forstyrrende Indflydelse paa Obligationsmarkedet, skal sælge disse Papirer. Forslaget er affattet saaledes, at de, der vil betale med Obligationer, skal gøre det ved Erlæggelsen af første Rate. Til Gengæld har de Ret til at betale begge Rater samtidig paa dette Tidspunkt, hvis de ønsker det.

Der er ikke nogen tilsvarende Ret til at betale med Aktier, idet det vilde være